

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
14/10. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2010. február 25.

A C-386/08. sz. ügyben hozott ítélet
Firma Brita GmbH kontra Hauptzollamt Hamburg-Hafen

A Ciszjordániából származó termékekre nem alkalmazható az EK-Izrael megállapodásban előírt preferenciális vám eljárás

Az izraeli hatóságok azon kijelentése, miszerint az izraeli megszállás alatt álló területeken gyártott termékek az izraeli árukra megállapított kedvezményes elbánásban részesülnek, nem köti az Unió vámhatóságait

Az Európai Közösség egymást követően két euro-mediterrán társulási megállapodást kötött, az elsőt Izraellel (EK-Izrael megállapodás¹), a másodikat pedig a Ciszjordánia és a Gázai övezet Palesztin Nemzeti Hatósága képviseletében eljáró Palesztin Felszabadítási Szervezettel (EK-PFSZ megállapodás²). E megállapodások előírják többek között, hogy az Izraelből, illetve a palesztin területekről származó ipari termékek vámmentesen importálhatók az Európai Unióba, és a felek illetékes hatóságai együttműködnek a kedvezményes elbánásban részesülő termékek pontos származási helyének meghatározásában.

A Brita német jog szerinti társaság, amely szénsavas vizet előállító eszközöket, valamint azokhoz tartozó kellékeket és italsűrítőanyagokat importál, amelyeket izraeli szállítója, a Soda-Club gyárt, amelynek gyártelepe a Jeruzsálemtől keletre fekvő Mishor Adumin településen, Ciszjordániában található.

A Brita a Soda-Clubtól vásárolt árukat kívánt Németországba importálni. E társaság arról tájékoztatta a német vámhatóságokat, hogy az áruk Izraelből származnak, és ezért az EK-Izrael megállapodásban előírt vámkedvezményt kívánta alkalmazni. A német hatóságok, mivel feltételezték, hogy a termékek a megszállt területekről származnak, arra kérték az izraeli vámhatóságokat, hogy erősítsék meg, hogy azokat nem ilyen területeken gyártották.

Noha az izraeli hatóságok megerősítették, hogy a szóban forgó áruk a felügyeletük alatt álló területről származnak, arra a kérdésre azonban nem válaszoltak, hogy a megszállt területeken gyártották-e azokat. A német hatóságok ezért végül megtagadták a Britától a kedvezményes elbánás alkalmazásának jóváhagyását azzal az indokkal, hogy nem lehetett minden kétséget kizáróan megállapítani, hogy az importált áruk az EK-Izrael megállapodás hatálya alá tartoznak-e.

A Brita e határozatot bíróság előtt megtámadta, és a Finanzgericht Hamburg (hamburgi pénzügyi bíróság, Németország) azt a kérdést teszi fel a Bíróságnak, hogy a megszállt palesztin területeken gyártott áruk, amelyeknek izraeli származását az izraeli hatóságok megerősítették, részesülhetnek-e az EK-Izrael megállapodásban előírt kedvezményes elbánásban.

A mai ítéletében a Bíróság megállapítja, hogy **mindkét társulási megállapodásnak saját területi hatálya van**: az EK-Izrael megállapodás Izrael Állam területén, míg az EK-PFSZ megállapodás Ciszjordánia és a Gázai övezet területén alkalmazandó.

¹ A Brüsszelben 1995. november 20-án aláírt, egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről Izrael Állam közötti társulás létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodás (HL L 147., 3. o.; magyar nyelvű kiadás 11. fejezet, 55. kötet, 167. o.).

² A Brüsszelben 1997. február 24-én aláírt, egyrészről az Európai Közösség, másrészről Ciszjordánia és a Gázai-övezet Palesztin Nemzeti Hatósága képviseletében a Palesztin Felszabadítási Szervezet (PFSZ) közötti kereskedelemről és együttműködésről szóló euro-mediterrán ideiglenes társulási megállapodás (HL L 187., 3. o.; magyar nyelvű kiadás 11. fejezet, 26. kötet, 124. o.).

A Bíróság emlékeztet arra, hogy az általános nemzetközi jog értelmében tilos harmadik személy – mint Ciszjordánia és a Gázai övezet Palesztin Nemzeti Hatósága – számára, annak beleegyezése nélkül kötelezettséget előírni. Az EK-Izrael megállapodás ezért nem értelmezhető úgy, hogy a palesztin hatóságoknak le kell mondaniuk az EK-PFSZ megállapodásban rájuk ruházott hatáskörök gyakorlásáról, ideértve különösen a Ciszjordánia és a Gázai övezet területén gyártott áruk származását igazoló vámokmányok kiállítását.

E körülmények között a Bíróság megállapítja, hogy **a Ciszjordániából származó termékek nem tartoznak az EK-Izrael megállapodás területi hatálya alá, és ezért nem részesülhetnek az e megállapodásban előírt kedvezményes elbánásban.** Ebből következik, hogy a német vámhatóságok jogosan tagadták meg az e megállapodásban előírt kedvezményes elbánás engedélyezését az érintett áruk vonatkozásában azzal az indokkal, hogy azok Ciszjordániából származnak.

A Bíróság elutasítja azt a feltételezést is, miszerint vagy az EK-Izrael megállapodás, vagy az EK-PFSZ megállapodás alapján a kedvezményes elbánásban való részesülést mindenféleképpen biztosítani kell a megszállt területeken letelepedett izraeli gyártók számára. A Bíróság hangsúlyozza, hogy az olyan áruk, amelyeknek az izraeli származását az izraeli hatóságok igazolják, csak az EK-Izrael megállapodás alapján részesülhetnek kedvezményes elbánásban, feltéve hogy azokat Izraelben gyártották.

Az izraeli hatóságok azon állításával kapcsolatban, miszerint a szóban forgó áruk Izraelből származnak, a Bíróság emlékeztet arra, hogy a származási helyet az exportáló állam hatóságai határozzák meg. Ugyanis ez utóbbi hatóságok vannak leginkább abban a helyzetben, hogy közvetlenül megvizsgálják a származást meghatározó tényezőket.

Ennélfogva az exportáló állam vámhatóságai által utólagosan elvégzett ellenőrzés esetén az ilyen ellenőrzés eredménye főszabály szerint köti az importáló állam vámhatóságait.

Mindazonáltal a jelen ügyben az utólagos ellenőrzés nem arra irányult, hogy az importált termékeket teljes egészében egy meghatározott helyen állították-e elő, vagy hogy ott kielégítő feldolgozáson mentek-e keresztül ahhoz, hogy onnan származó terméknek legyenek tekinthetők. Ezen ellenőrzés tárgya maga az importált termékek gyártási helye volt annak megállapítása érdekében, hogy e termékek az EK-Izrael megállapodás területi hatálya alá tartoznak-e. Az Unió ugyanis úgy véli, hogy az 1967 óta izraeli fennhatóság alatt álló településeken előállított termékek nem részesülnek az ezen megállapodásban előírt kedvezményes elbánásban.

Márpedig a német vámhatóságok kifejezett kérése ellenére az izraeli hatóságok nem adtak választ arra, hogy a termékeket palesztin területen található izraeli telepeken gyártották-e. A Bíróság e tekintetben megjegyzi, hogy az izraeli hatóságok az EK-Izrael megállapodás alapján kötelesek kielégítő információval szolgálni a termékek tényleges származásának megállapításához.

Mivel az izraeli hatóságok nem teljesítették e kötelezettségüket, **azon kijelentésük, miszerint az érintett termékek az izraeli árukra fenntartott kedvezményes elbánásban részesülnek, nem köti a német vámhatóságokat.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106